

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 46 0 P 121187 25 Mož
Novi Travnik, 12.6.2025. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija: Vesna Vujica, kao predsjednica vijeća, Aida Pezer-Alić i Denis Trifković, kao članovi vijeća, u pravnoj stvari predlagatelja mjere osiguranja Milagros doo Gornji Vakuf-Uskoplje, Paić Polje bb, Gornji Vakuf-Uskoplje, zastupanog po direktoru E.k., ..., G.V-U., protiv protivnika osiguranja Ziraat banka dd Sarajevo, Zmaja od Bosne br. 47, Sarajevo, odlučujući o prijedlogu za određivanje mjere osiguranja, v.sp. 2.000,00 KM, odlučujući po žalbi predlagatelja osiguranja, izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 P 121187 25 Mo od 7.5.2025.godine, u sjednici vijeća održanoj dana 12.6.2025.godine donio je sljedeće:

RJEŠENJE

Žalba predlagatelja se odbija kao neosnovana i rješenje Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 P 121187 25 Mo od 7.5.2025. godine potvrđuje.

Obrazloženje

Rješenjem prvostepenog suda odbijen je prijedlog predlagatelja osiguranja kojom se nalaže protivniku osiguranja Ziraat Bank BH dd Sarajevo, Zmaja od Bosne 47c, da poduzme aktivnosti u cilju održavanja postojećeg stanja prije dana 20.02.2025.g na način da predlagatelju mjere osiguranja omogući nesmetano korištenje i ulazak u posjed nekretnina (preda ključeve od ulazne kapije, poslovnih objekata i objekta bunara) označenih kao k.č. br. 802/17 tzv. Zgradište, dvorište, poslovno –proizvodni objekat ukupne površine 1985m², upisano u zk.ul. br. 12 k.o. ... i nekretnine označene kao k.č. br. 802/18, oznaka nekretnine Pajić Polje, poslovna zgrada i poslovno dvorište ukupne površine 535m², upisane u zk.ul. br. 480 k.o. ... radi korištenja istih sukladno zaključenom Ugovoru o koncesiji za korištenje pitke vode bunara „Vranica“ za tehnološke potrebe mljekare „Milagros“ , te flaširanja vode na tržištu, br. 06-21-3428/20 od 28.05.2021. godine kao i Aneska 1 Ugovora o koncesiji za korištenje pitke vode bunara „Vranica“ za tehnološke potrebe mljekare „Milagros“, te flaširanja vode za prodaju na tržištu od 14.07.2021.g, br. 231/21, odnosno br. 06-04-21-5982/21 i to na:

- a) Zemljištu i objektu koje koristi u svrhu koncesije po ovom Ugovoru o koncesiji, a koje je pribavio i/ili kupio kao svoje vlasništvo
- b) Pravo korištenja koncesije za eksploataciju vode bunara „Vranica“ na lokalitetu Pajić Polje, na k.č. br. 802/17 k.o. , Općina G.V.-U., a koje nekretnine i objekte predlagatelj osiguranja koristi po osnovu ugovora o zakupu poslovnih zgrada i prostora sa tvrtkom AgroCentar doo Gornji Vakuf-Uskoplje, kao što se nalaže protivniku predlagatelja da spriječi bilo kakav daljnji nastanak štete predlagatelju osiguranja zbog neomogućavanja korištenja koncesionog prava, procesa proizvodnje, crpljenja pitke vode predlagatelja osiguranja, te se nalaže istom održavanje postojećeg stanja tj.

Korištenje naprijed navedenih nekretnina i objekata prije zabrane pristupa od dana 05.03.2025. godine.

Nalaže se ZK uredu Općine suda u Bugojnu da navedenu mjeru osiguranja upiše u teretni list u zk.ul. br. 12 k.o. i u zk.ul. br. 480 k.o. ... „

Blagovremeno izjavljenom žalbom prvostepeno rješenje pobija predlagatelj osiguranja zbog pogrešne primjene materijalnog prava, povreda odredaba ZPP-a, netačno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja sa prijedlogom da drugostepeni sud žalbu usvoji, preinači prvostepeno rješenje i odredi predloženu mjeru osiguranja uz obvezu naknade troškova postupka ili pak pobijano rješenje ukine i predmet vrati na ponovni postupak i odlučivanje prvostepenom sudu. odredbe ZPP-a po osnovu kojih je i predložena mjera osiguranja. U žalbi se ističe da je mjera predložena u skladu sa odredbama člana 272. stav 1. tačka 3. i člana 273. stav 1. tačka 1. i 2. ZPP za čiju utemeljenost je dostavio relevantne dokaze kako materijalne naravi, tako i kroz iskaz zakonskog zastupnika predlagatelja osiguranja, jer je dokazao da je predmetna mjera osiguranja nužna i neophodna u konkretnom slučaju i da je kao takvu sud morao i trebao prihvatiti i donijeti rješenje jer ovako se prvostepeni sud upustio u raspravljanje maltene ne donoseći odluku kao u glavnoj stvari propuštajući odlučiti pravilno i zakonito o predloženoj mjeri osiguranja. Da je tako vidljivo je iz obrazloženja pobijanog rješenja gdje sud svjesno zaobilazi suštinu predložene mjere osiguranja i razloge za podnošenje iste propuštajući shvatiti upravo razloge i opravdanost predložene mjere koje jednostavno predložena isključivo sa namjerom zaštite imovine i koncesijskih prava predlagatelja i održavanja postojećeg stanja prije dana 20.02.2025.godine i traženo je da se predlagatelju mjere osiguranja omogućiti nesmetano korištenje i ulazak u posjed nekretnina (predaja ključeva od ulazne kapije, poslovnih objekata i objekta bunara) označenih kao k.č. broj: 802/17 tzv. Zgradište, dvorište, poslovno-proizvodni objekat ukupne površine 1985m², upisano u ZK uložak broj: 12, K.O. ... , i nekretnine označene kao k.č. br. 802/18, oznaka nekretnine Pajić Polje, poslovna zgrada i poslovno dvorište ukupne površine 535 m², upisane u ZK uložak br. 480 K.O. ... radi korištenja istih sukladno zaključenom Ugovoru o koncesiji za korištenje pitke vode bunara „Vranica“ te tehnološke potrebe mljekare „Milagros“, te flaširanja vode na tržištu, broj: 06-21-3428 /20, od 28.05.2021. godine kao i Aneksa 1 Ugovora o koncesiji za korištenje pitke e bunara „Vranica“ za tehnološke potrebe mljekare „Milagros, te flaširanja vode za r daju na tržištu od 14.07.2021. godine, broj: 231/21, odnosno broj: 06-04-21-5982/21 i to na:

- a) zemljištu i objektu koje koristi u svrhu koncesije po ovom Ugovoru o koncesiji, a koje je pribavio i/ili kupio kao svoj vlasni t o;

pravo korištenja koncesije za eksploataciju vode bunara „Vranica“ na lokalitetu Pajić polje, na k.č. broj: 802/17 K.O. ..., Općina G.V.-U., a koje nekretnine i objekte predlagatelj osiguranja koristi po osnovu Ugovora o zakupu poslovnih zgrada i prostora sa tvrtkom AgroCentar d.o.o. Gornji Vakuf-Uskoplje. Svrha predložene mjere osiguranja je bila i ostala da se naloži protivniku predlagatelja da spriječi bilo kakav daljni nastanak štete predlagatelju osiguranja zbog neomogućavanja korištenja koncesionog prava, procesa proizvodnje ,crpljenja pitke vode predlagatelja osiguranja, kao i da se nalaži istom održavanje postojećeg stanja tj. korištenja naprijed navedenih nekretnina i objekata te prava korištenja koncesije za eksploataciju vode bunara Vranica prije zabrane pristupa godine..“ Šteta se predlagatelju osiguranja faktički pravi i čini svaki dan od zabrane pristupa i zemljištu i objektima ,kao i samom bunaru te je predlagatelju onemogućeno da postupa po Ugovoru o koncesiji za korištenje pitke vode bunara „Vranica“ za tehnološke potrebe

mljekare „Milagros“, te flaširanja vode na tržištu, broj: 06-21-3428/20, od 28.05.2021. godine kao i Aneksa 1 Ugovora o koncesiji za korištenje pitke vode bunara „Vranica“ za tehnološke potrebe mljekare „Milagros, te flaširanja vode za prodaju na tržištu od 14.07.2021. godine, broj: 231/21, odnosno broj: 06-04-2 - 5982/21 . Zanimljivo je to da prvostupanijski sud faktički samo pobrojava dokaze predlagatelja, bez prave ocjene istih, a pri tome tumači iste zanimljivo na štetu predlagatelja mada za takvo postupanje jednostavno nema argumenata. Mjerom osiguranja je tražena eksplicitno predaja ključeva od strane predloženika da bi predlagatelj mogao ući na nekretnine objekte koje su predmet koncesije kao i da mu se omogući pristup samom bunaru radi njegove eksploatacije(postoje dokazi u spisu izvješća o eksploataciji i utrošku vode poslano koncesionaru, mjesečni pregled faktura i to za više godina koje dokaze sud nisu zanimali)jer je predlagatelj sukladno Ugovoru o koncesiji koristio pitku vodu bunara Vranica za tehnološke potrebe proizvodnje i flaširanje vode na tržištu sve do dana 20.02.2025.godine i nepobitno je d ovakvom odlukom suda i sam sud doprinjeo i doprinosi nastanku štete predlagatelju. Iz toga razloga sud prvoga stupnja je trebao prihvatiti i iskaz samog predlagatelja koji je dan na ročištu, održanog dana 06.05.2025. godine, cijeliti navode istog iskaza i dovesti u svezu sa drugim predloženim dokazima i donijeti sasvim drukčije rješenje od ovog kojeg je donio jer sam sud se, kao što je već naprijed navede o, bavio nekim drugim stvarima bježeći od suštine i prijedloga ove mjere osiguranja. Posljedice ne donošenja mjere osiguranja mogu biti dalekosežne i sa, nažalost, teškim učinkom i posljedicama, ne samo za stranke u ovom postupku nego u konačnici i za sam sud i SBK kome se, uostalom, plaća koncesija za korištenje sukladno Ugovor povreda odredaba Zakona o parničnom postupku koju vidi u paušalnoj analizi izvedenih dokaza koja je imala za posljedicu donošenje nepravilne i nezakonite odluke zasnovane na pogrešnoj primjeni materijalnog prava i pogrešnoj primjeni ispunjenosti uslova za određivanje mjere osiguranja propisanih ZPP-om.

Nakon što je ispitao prvostepeno rješenje, u granicama navoda žalbe i pazeći po službenoj dužnosti u skladu sa odredbama člana 221. i 236. Zakona o parničnom postupku („Službene novine F BiH“, broj: 53/03, 73/05 i 19/06, 98/15- u daljem dijelu teksta: ZPP) ovaj sud je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Žalba nije osnovana.

Iz stanja spisa i osporene odluke, proizlazi da su parnične stranke pred sudom, u skladu sa odredbom člana 7. ZPP, iznijele sve činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve i izvele dokaze koje su smatrale bitnim za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari.

Iz stanja u spisu proizilazi sljedeće:

- da je predlagatelj dana 17.3.2025. godine, podnio prijedlog za određivanje privremene i sudske mjere osiguranja kao u prvom pasusu obrazloženja ovog rješenja,
- da je protivnik osiguranja Zirat Bank dd kao hipotekarni povjerilac temeljem rješenja o dosuđenju upisan kao vlasnik nekretnina na kojima se nalazi instaliran bunar i poslovni objekat s mašinama koja služe za eksploataciju i flaširanje pitke vode Bistrica , a radi se o nepokretnostima označenim kao k.č. 802/17 i 802/18 , te je od strane suda faktički uveden u njihov posjed dana 01.07.2024. godine,

-da je firma Agrocentar bila raniji vlasnik predmetnih nekretnina i imala koncesiju za eksploataciju vode iz navedenog bunara, sve do 2017.godine kada je prestala s poslovanjem u momentu blokade transakcijskih računa od strane Ziraat Bank dd ,
-da je 2015. godine došlo do osnivanja nove firme Milagros d.o.o. koja nesumnjivo ima vezu s firmom Agrocentar d.o.o.

-da je sud postojanje te veze utvrdio na osnovu činjenice da je vlasnik firme Agrocentar d.o. E.K., a vlasnik firme Milagros d.o.o. Z.K.,

-da je firma Milagros nakon faktičke blokade rada firme Agrocentar nastavila dalje poslovanje iako je tek 2021. godine dobija pravo na koncesiju pitke vode Vranica koju je do tada imala firma Agrocentar d.o.o.

-da iz čl. 23. osnovnog ugovora o koncesiji proizilazi da se koncesija veže za vlasništvo nad zemljištem na kojem je instaliran bunar i postrojenja za crpljenje vode na kojem korisnik koncesije ima pravo upisati koncesiju,

-da se zaključenog ugovora o zakupu jasno vidi da su nekretnine na koje se odnosi koncesija ustvari vlasništvo firme Agrocentar d.o.o. , tako da je sudu nejasno kako je zasnovana predmetna koncesija , što ugovorne strane naknadno ispravljaju zaključenjem Aneksa ugovora o koncesiji gdje se mijenja čl 23. kojim se daje pravo korisniku koncesije da istu upiše na nekretninama koje je pribavio i /ili kupio , a predlagatelj osiguranja kao korisnik koncesije je predmetnine upravo pribavio i to u zakup na temelju zaključenog ugovora o zakupu s Agrocentar d.o.o. , s kojim su u međuvremenu zaključena i dva aneksa ugovora koja je potpisao E.K. kao zakonski zastupnik obje firme , tj. zaključio ih sam sa sobom , što također govori u prilog činjeici da povezanosti firme Milagros d.o.o. i Agrocentar , gdje se firma Milagros d.o.o. ustvari osniva u momentu kada firma Agrocentar d.o.o. postaje nesolventna i ne vraća kredit Ziraat Bank d.d,

- da je dana 19.3.2025.godine, tj. dva dana nakon podnošenja prijedloga za određivanje mjere osiguranja podnio tužbu (predmet broj: 46 0 P 121296 25 P) sa zahtjevom da se utvrdi da je tuženi dana 20.2.2025.godine zasmetao tužitelja u posljednjem mirnom i faktičkom posjedu nekretnina koje su predmet ove mjere i to promjenom brava na ulaznim kapijama, svim vratima poslovnih prostorija, odnosno poslovnih objekata koje se nalaze na predmetnim nekretninama, kao i bunaru/vodnom objektu sa zahtjevom da se tuženom naloži da vrati oduzeti posjed ulaznih kapija, bunara/vodnog objekta i poslovnih prostorija i uspostavi predašnje stanje na način da ili da vrati prijašnje brave ili preda ključeve od novih brava,

-da je dana 2.10.2024.godine podnesena tužbu predlagatelja osiguranja protiv protivpredlagatelja (predmet br. 46 0 P 119218 24 P) sa tužbenim zahtjevom da se utvrdi da je tužitelj korisnik koncesije za korištenje pitke vode bunara „Vranica“ Općina G.V.-U. temeljem ugovora o koncesiji od 28.05.2021.g koja je zaključena sa davateljem koncesije (Ministarstvo poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva SBK) i Aneksa 1. ugovora od 14.07.2021.g na nekretnini označenoj kao k.č. 802/17 k.o. ... što je tuženi dužan trpjeti i priznati da se korištenje tog prava upiše u C listu zk.ul. 12 k.o. ...

Suprotno žalbenim navodima prvostepeni sud je pravilno odbio prijedlog za određivanje mjere osiguranja zasnivajući svoju odluku na izvedenim dokazima. Žalitelj gubi iz vida činjenicu da je članom 8. i 123. stav 2. Zakona o parničnom postupku propisano da će sud na osnovu slobodne ocjene dokaza, cijeneći ih savjesno i brižljivo, utvrditi relevantne činjenice za donošenje pravilne i zakonite odluke. Kako stranke vrlo često predlažu i dokaze za koje se u toku postupka ispostavi da nisu relevantni, takve dokaze sud nije obavezan cijeliti, niti ih posebno obrazlagati. U tom pravcu upućujemo na pravni stav Vrhovnog suda Federacije BiH

iz odluke broj 65 0 Ps 027064 14 Rev od 10.02.2015. godine i odluku Ustavnog suda BiH broj AP 3074/17 od 31.01.2018. godine u kojoj je Ustavni sud ukazao na standarde koje mora sadržavati svaka odluka. S obzirom na sadržaj tražene mjere osiguranja i utvrđeno činjenično stanje jasnim se poprima da je sud u skladu sa čl. 8. i 123. ZPP cijenio sve relevantne dokaza, pa čak i dokaze predložene od strane stranaka koji nisu relevantni za odlučivanje i na temelju takve ocjene donio pobijanu odluku koja se zbog neslaganja žalitelja ne može smatrati paušalnom, činjenično stanje nepravilno i nepotpuno, kao i da je sud učinio povredu čl. 8. i 123. ZPP jer nije izvršio ocjenu svakog dokaza pojedinačno,.

Suprotno žalbi, prvostepeni sud je pravilno postupio kada je u skladu sa odredbama člana 272. stav 3. ZPP, odbio prijedlog predlagatelja za izdavanje mjere osiguranja, dajući pri tome jasne, činjenične i pravne razloge, koje kao pravilne prihvata i ovaj sud, jer imaju uporište u pravilnom utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primjeni materijalnog prava.

Naime, odredbom člana 269. stav 1. ZPP određeno je da se mjera osiguranja može odrediti ako predlagatelj osiguranja učini vjerovatnim postojanje potraživanja ili prava i ako postoji opasnost da bi bez takve mjere protivnik osiguranja mogao spriječiti ili znatno otežati ostvarenje potraživanja, posebno time što će svoju imovinu otuđiti, prikriti, opteretiti ili na drugi način njome raspolagati, odnosno promijeniti postojeće stvari ili na neki drugi način štetno utjecati na prava predlagatelja osiguranja.

Iz prijedloga za određivanje mjere osiguranja prozilazi da je predlagatelj prijedlog za određivanje mjere osiguranja zasnovao na 273. ZPP kojim je propisano da se radi osiguranja drugih prava ili održavanja postojećeg stanja, mogu izreći slijedeće mjere osiguranja: 1) zabrana protivniku osiguranja da poduzima određene aktivnosti ili nalog da poduzme određene aktivnosti u cilju održavanja postojećeg stanja ili sprječavanja nastanka štete suprotnoj stranci; 2) ovlaštenje predlagaču osiguranja da poduzme određene aktivnosti; 3) povjeravanje određene imovine protivnika osiguranja trećoj osobi na čuvanje i staranje; 4) odlaganje postupka izvršenja po prijedlogu trećih osoba, pod uslovima predviđenim zakonom kojim se uređuje izvršni postupak; i 5) druge mjere koje sud odredi kao neophodne za osiguranje tužbenog zahtjeva predlagača osiguranja i čl. 276. ZPP kojim je propisano da se mjera osiguranja može predložiti prije pokretanja i tokom sudskog postupka te nakon završetka tog postupka, sve dok izvršenje ne bude provedeno (stav 1.)

Mjera osiguranja je sredstvo osiguranja potraživanja/prava, pa ne smije biti određena takva mjera kojom se ne postiže ta svrha, već se njome konačno ostvaruje potraživanje/pravo. U smislu odredbi naprijed citiranih članova radi osiguranja nenovčanog potraživanja, može se odrediti svaka mjera kojom se postiže svrha takvog osiguranja, a naročito one nabrojane u članu 272. i 273. Dakle, određena mjera osiguranja kojom se prejudicira rješenje tužbenog zahtjeva, protivna je Zakonu, a i samom institutu osiguranja potraživanja, koje se kroz mjeru samo osigurava, a ne izvršava, slijedom čega mjera po svom sadržaju ne može biti identična glavnom tužbenom zahtjevu.

Traženom mjerom osiguranja, podnesenom zajedno sa prijedlogom za određivanje privremene mjere, dva dana prije podnošenja tužbe u predmetu broj: 46 0 P 121296 25 P u kojem je tužba podnesena zbog smetanja posjeda izvršenog promjenom

brava na ulaznim kapijama, svim vratima poslovnih prostorija, odnosno poslovnih objekata koje se nalaze na predmetnim nekretninama, kao i bunaru/vodnom objektu sa nalogom da se obaveže tuženi da vrati oduzeti posjed ulaznih kapija bunara/vodnog objekta i poslovnih prostorija i uspostavi pređašnje stanje na način da ili da vrati prijašnje brave ili preda ključeve od novih brava, žalitelj nastoji kroz mjeru osiguranja, koja je identična tužbenom zahtjevu, izdejstvovati izvršenje prava, a ne njegovo osiguranje, odnosno uspostaviti stanje za koje tvrdi da je postojalo prije promjene brava i prema činjeničnim navodima tužbe izvršenog smetanja, pozivajući se pri tom na mogućnost nastanka štetnih posljedica usljed nemogućnosti korištenja istih na temelju Ugovora o koncesiji za korištenje pitke vode bunara „Vranica“ za tehnološke potrebe mljekare „Milagros“, te flaširanja vode na tržištu, broj: 06-21-3428 /20, od 28.05.2021. godine kao i Aneksa 1 Ugovora o koncesiji za korištenje pitke e bunara „Vranica“ za tehnološke potrebe mljekare „Milagros, te flaširanja vode za r daju na tržištu od 14.07.2021. godine, broj: 231/21, odnosno broj: 06-04-21-5982/21., a koje predlagatelj koristi po osnovu ugovora o zakupu poslovnih zgrada i prostora sa tvrtkom AgroCentar doo Gronji Vakuf-Uskoplje.

Iako žalitelj tužbenim zahtjevom u predmetu broj: 46 0 P 119218 24 P traži da se utvrdi da je tužitelj korisnik koncesije za korištenje pitke vode bunara „Vranica“ Općina G.V.U. temeljem ugovora o koncesiji od 28.05.2021.g koja je zaključena sa davateljem koncesije (Ministarstvo poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva SBK) i Aneksa 1. ugovora od 14.07.2021.g na nekretnini označenoj kao k.č. 802/17 k.o. ... što je tuženi dužan trpjeti i priznati da se korištenje tog prava upiše u C listu zk.ul. 12 k.o. ... to ne utječe na pravilnost pobijane odluke jer žalitelj, u ovakvoj činjeničnoj i pravnoj situaciji, ovom mjerom osiguranja nastoji izdejstvovati vraćanje nekretnina koje je protivnik kupio u izvršnom postupku i uveden u posjed istih, a koje su neophodne radi njegovog poslovanja i to kroz zahtjev koji je po svom sadržaju identičan zahtjevu iz tužbe za smetanje posjeda pozivajući se pri tom na nastanak štetnih posljedica usljed nemogućnosti korištenja tih nekretnina na temelju ugovora o koncesiji i zakupa, kao zakonom propisani uslov za određivanje mjere osiguranja koji na temelju čl. 269. ZPP predstavlja jedan od kumulativno propisanih uslova za određivanje mjere, pod uslovom da mjera nije identična tužbenom zahtjevu i da se istom ne iscrpljuje tužbeni zahtjev. Cilj mjere je obezbjeđenje prava/potraživanja a ne njegove izvršavanje na način da predlagatelj na temelju odluke suda donesene po mjeri osiguranja ostvari pravo o kojem se može odlučiti tužbenim zahtjevom, na osnovu postupka provedenog po odredbama ZPP i to način da se kroz mjeru prejudicira rješenje spora.

Stoga, neosnovani su žalbeni navodi da se sud upustio u raspravljanje maltene ne donoseći odluku kao u glavnoj stvari propuštajući odlučiti pravilno i zakonito o predloženoj mjeri osiguranja i da je zaobišao suštinu mjere jer je i prvostepeni sud i to pravilno zaključio da predlagatelj osiguranja nije predložio odgovarajuću mjeru osiguranja propisanu odredbom čl. 272. i 273. ZPP-a , kojom bi se naložila određena aktivnost predlagatelju osiguranja ili protivniku osiguranja u cilju sprečavanja nastanka eventualne štete do donošenja odluka po podnesenim tužbama predlažući mjeru kojom se zadire u sam tužbeni zahtjev i istom se ne obezbjeđuje potraživanje iz tužbenog zahtjeva.

Prvostepeni sud je pobijanu odluku, činjenično i pravno jasno i potpuno obrazložio prema standardima i zahtjevima utvrđenim članom 6. Evropske konvencije i članom

191. stav 4. Zakona o parničnom postupku FBiH, po kojima, da bi odluka bila podobna za ispitivanje po uloženom pravnom lijeku, obrazloženje iste mora sadržavati razloge o odlučnim činjenicama u svakom konkretnom predmetu (ovakav stav je zauzeo Vrhovni sud u presudi broj: 46 0 P 006187 12 Rev od 31.10.2013. godine, Ustavni sud BiH u više odluka kao i u odluci Ap-352/04 od 23.3.2005. godine).

Ostale žalbene navode sud je cijenio ali ih nije posebno obrazlagao jer nisu od odlučnog značaja (čl. 231. ZPP).

Na osnovu iznesenog, a kako ne stoje razlozi iz kojih predlagatelj osiguranja pobija prvostupeno rješenje, a nisu ostvareni ni razlozi na koje drugostepeni sud u smislu odredbi članka 221. Zakona o parničnom postupku pazi po službenoj dužnosti, to je valjalo primjenom odredbi članka 235. tačka 2. istog zakona žalbu predlagatelja osiguranja odbiti kao neosnovanu i prvostepeno rješenje potvrditi.

Predsjednica vijeća

Vesna Vujica